

МОЛОДИЙ МЕДИК

№5, травень 2016 р.

Конференція з акушерства та гінекології зібрала чотири сотні учасників

Для її проведення були задіяні площі нового корпусу ВНМУ

Найчисельніша в Україні з гінекологічного профілю за останні роки, конференція «Сучасні аспекти збереження та відновлення здоров'я жінки» була визначною і для нашого університету: вперше для її проведення були задіяні площі нового бібліотечного корпусу. Простора виставкова зала цього корпусу та місткі кімнати для секцій зібрали 12-13 травня майже 400 фармацевтичних представників та акушерів-гінекологів зі всієї України. Учасником форуму був і головний позаштатний спеціаліст МОЗ, випускник Вінницького медичного університету, д. мед. н., проф. Вячеслав Володимирович Камінський, який відмітив важливість наукового форуму для країни.

- Нами було організовано дуже багато секцій, і доповіді, представлені на них, користуються неабиякою популярністю, - сказала керівник оргкомітету конференції, завідувач кафедри акушерства та гінеко-

логії №2 ВНМУ, д. мед.н., проф. Ольга Василівна Булавенко.

Переповненими слухачами були, зокрема, зали секцій репродуктивної гінекології, оперативного акушерства, онкогінекології, ендокринної гінекології, акушерства невідкладних станів та анестезіології. Конференція не була заангажована фармакологічно: доповіді не рекламували торгові марки, називались лише діючі лікарські речовини, застосовані у клініці.

Працювали на конференції й декілька симуляційних класів.

Високий рівень наукового форуму підтримували досвідчені та відомі доповідачі: всі презентації були уніфіковані за одним шаблоном та мали регульований час.

Були проведені два сателітні симпозиуми та два

майстер-класи, один з яких - з симуляційної освіти.

Учасники конференції вже розглядають її як альтернативу щорічним гінекологічним конгресам, які до 2014 року проходили у Судаку, тож вона стане регулярною.

- Рівень спеціалістів, які працюють на наших кафедрах акушерства, є досить високим. Тільки докторів наук маємо вісім, і кожен займається своїм напрямком, і кожному є що показати, - говорить Ольга Булавенко. - Майже всі наші спеціалісти пройшли навчання за кордоном або на українських тренінгах. Маємо й європейського експерта з симуляційної освіти, д. мед. н. Дмитра Геннадійовича Конькова. І ми здатні не лише вчитись, але й вже можемо навчити інших.

*Спілкувалась
Вікторія Родінкова.*

ВНМУ став учасником «Вінницької студентської весни»

На День Європи, який відбувся у Вінниці 14 травня, пройшов п'ятий фестиваль «Вінницька студентська весна-2016». Його учасниками стали понад 30 вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації Вінниці, Києва, Чернігова та інших міст України. Одним з них був Вінницький національний медичний університет ім. М.І.Пирогова.

У рамках фестивалю навчальні заклади продемонстрували свої пропозиції для майбутніх абітурієнтів на виставці «Європейська освіта».

- До нашого стенду підходили багато майбутніх абітурієнтів з різних міст, цікавилися умовами вступу та умовами проживання у гуртожитках університету, запитували, чи великий конкурс, - розповідає методист навчального відділу ВНМУ Інна

Паук. - Приходило і багато наших випускників. У них було величезне відчуття гордості за наш виш. Вони казали, що ми - найкращий навчальний заклад. Це було дуже приємно.

Зацікавився стендом і посол Узбекистану в Україні Алішер Абдуалієв, адже ВНМУ - єдиний вінницький виш, де навчаються студенти з цієї країни. Він висловив побажання підтримувати культурні зв'язки та запропонував провести

в медуніверситеті Дні Узбекистану.

- Дякую студентам Громовому Олександрю (IV курс) та Леонтію Нетребіну (II курс) за їхню роботу біля стенду ВНМУ. Вони дуже активно представляли університет, розповідали про нього, відповідали на запитання. Завжди краще, коли це роблять саме студенти, - зазначила Інна Миколаївна.

Катерина Баркалова

В зоні уваги - вроджені імунодефіцити

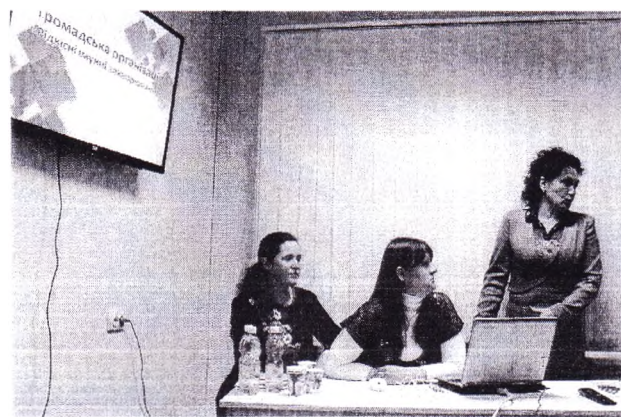
До вирішення долі таких пацієнтів долучаються й спеціалісти ВНМУ

У рамках Всеукраїнського тижня первинних імунодефіцитів (22-29 квітня) на Вінниччині відбувся Круглий стіл на тему «Первинні імунодефіцити: потреби та реалії». За ініціативи Громадської організації «Рідкісні імунні захворювання», Департаменту охорони здоров'я Вінницької ОДА, Вінницького міського департаменту охорони здоров'я, Алерго-імунологічного центру подібний захід відбувся вдруге в Україні. У світі такі заходи проходять з 2011 року.

До обговорення долучилися лікарі-імунологи, сімейні лікарі, лаборанти, а також представник Громадської організації «Рідкісні імунні захворювання» Оксана Стрельникова та керівник Вінницького обласного осередку ГО «РІЗ» Наталія Ярмілко.

- Незважаючи на те, що первинні імунодефіцити - рідкісні захворювання, здійснення просвітницьких акцій та привертання уваги до них є дуже важливим. Адже українські сім'ї, у яких є такі хворі, стикаються з рядом проблем, пов'язаних як з діагностикою захворювання так і з подальшим адекватним та постійним лікуванням. Первинні імунодефіцити не мають типових ознак чи яскравих ранніх симптомів, через що їх діагностують на пізніх стадіях. У світі від цих захворювань страждають понад шість мільйонів людей. В Україні кількість пацієнтів

з імунодефіцитами складає майже три тисячі за даними 2013 року. Тож на сторожі мають бути як лікарі, так і самі пацієнти, - говорить Ольга Бондарчук, к.мед. н., доцент кафедри фтизіатрії з курсом клінічної імунології та алергології ВНМУ, го-

ловний позаштатний імунолог Департаменту Охорони здоров'я Вінницької ОДА.

Основним питанням під час обговорення була про-

звіт ГО «РІЗ» про свою роботу.

Під час Круглого столу присутні обговорили методику імунних обстежень, які доступні на рівні області та України, а також звернули увагу сімейних лікарів щодо більш ретельної діагностики пацієнтів, які часто хворіють. Було відзначено, що в Україні поки що діє державна програма, яка передбачає забезпечення медичними препаратами певної кількості дітей з імунодефіцитними порушеннями, але питання щодо дорослих пацієнтів, не зважаючи на прийнятий у 2014 році Закон про орфанні захворювання, є відкритим.

блематика діагностування та лікування первинних імунодефіцитів, а також

Представники студентського самоврядування оцінювали якість медичної освіти

12-13 травня у Тернопільському медичному університеті на базі конгрес-центру «Червона калина» відбулася конференція з якості освіти, куди були запрошені проректори всіх медичних університетів із навчальної роботи та представники Ради молодих вчених. І вперше учасниками такого заходу стали представники студентського самоврядування. Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова на конференції представляла голова Ради студентського самоврядування вишу Мар'яна Чвертневич.

Ми змогли вперше безпосередньо почути, які питання вирішуються на таких зустрічах, і зрозуміти, яким чином зможемо вплинути на процес. На конференції вирішувалося питання щодо закону «Про вищу освіту» - в основному стосовно післядипломної освіти. У нас було окреме засідання Ради органів студентського самоврядування при МОЗ, яку очолює голова студентського самоврядування Полтавської

стоматологічної академії Дмитро Каплун, у якому взяли участь голови самоврядування практично всіх медичних вузів, крім Луганського, Донецького та Кримського, - розповідає Мар'яна.

У ході засідання обговорювалося Положення про студентське самоврядування, зокрема, порядок виборів до Ради. Він є дуже простим: всі, хто стали головами студентського самоврядування вишів, автоматично стають членами Ради при МОЗ.

Також розроблявся план роботи на наступний навчальний рік. Зокрема, планується провести флешмоб до Дня українського козацтва та єдиний для всіх медичних вишів День донора. Крім того, було вирішено підготувати своєрідний посібник зі студентського самоврядування.

Посібник матиме три розділи. Перший - юридична база студентського самоврядування. Другий буде присвячений проектам, які реалізують різні виші: що очікувалося, як відбувалася реалізація, яким був результат. І в третьому розділі кожен виш буде ділитися досвідом вирішення

конкретних питань, з якими стикається студентське самоврядування. Ми, наприклад, будемо описувати і наш проект із кураторства над першокурсниками, і проведення студентської наукової конференції, і роботу наших студентів-волонтерів, які опікуються дитячими будинками, - каже Мар'яна Чвертневич.

Від конференції у неї залишилися тільки позитивні враження. По-перше - гарна організація. По-друге - привітне керівництво Тернопільського медуніверситету. І прогнози щодо розвитку самоврядування - тільки позитивні.

Зараз студентське самоврядування набуває ваги. Ми, дійсно, можемо багато на що впливати і змінювати багато речей. Я була дуже приємно здивована тим, що керівництво університетів сприяє розвитку студентського самоврядування, - каже Мар'яна.

Нагадаємо, головою Ради студентського самоврядування ВНМУ студентку було обрано у березні цього року. Програма, яку запропонувала Мар'яна, має два вектори: навчання та дозвілля. Головна мета - налагодження та вдоско-

налення конструктивного діалогу між студентами та адміністрацією, а також спрямування студентства на індивідуалізацію, щоб кожен міг проявити свої таланти та здібності.

Зараз ми набираємо актив, створюємо нові комітети та оновлюємо старі. На новий навчальний рік плануємо запровадити в інших вінницьких ВНЗ курс з надання первинної допомоги. Також хочемо провести турнір інтелектуального клубу, КВН з викладачами та новорічний студентський бал. А наразі триває робота з оновлення сайту самоврядування університету. В планах також - створення журналу в ПДФ-форматі саме щодо самоврядування, - розповідає Мар'яна.

За її словами, зміни торкнуться і комітетів самоврядування: їхня кількість буде збільшена:

Зараз ми створили аналітичний комітет, який буде проводити різні анкетування, зокрема, плануємо оцінити якість освіти, і створюємо комітет із міжнародної інтеграції, який буде шукати різноманітні програми обміну.

Катерина Баркалова

Студенти ВНМУ перемогли у міжвузівському квесті

Перемогу у першому міжвузівському квесті, який відбувся 14 травня, виборола команда ВНМУ. Ініціатором змагань виступив Вінницький торговельно-економічний інститут, на території якого й проходили перегони.

Взяти участь у них мали три вінницьких університети: медичний, аграрний та педагогічний. Але на змагання «аграрії» не з'явилися. Тож за перше місце боролися дві команди, і саме команда ВНМУ стала переможцем

Квест був присвячений Дню Європи, і основним його завданням була презентація на тему «Чому наш вуз можна назвати європейським».

Команда нашого університету складалася з п'яти чоловік, усі - члени студентського самоврядування. Основними спікерами були голова культмасового комітету Вікторія Дмитренко (IV курс) та Ірина Лозова (I курс). У своїй презентації вони показали, що ВНМУ має потужну матеріально-технічну базу, що ми

дуже толерантно ставимося до іноземців та розвиваємо європейське мислення. Все це було відображено у відеоролику, - розповідає голова Ради студентського самоврядування ВНМУ Мар'яна Чвертневич.

У ході самого квесту його учасники і співали, і танцювали, і відгадували різноманітні загадки та ребуси. Одним із завдань було якомога швидше добігти до кімнати, де й потрібно було пройти випробувань. Ускладнювало

роботу те, що працювати командам довелося із зав'язаними руками. Але майбутні медики показали себе гідними перемогі.

Думаю, наступного року наш університет не лише братиме участь у квесті, а й долучиться до його підготовки. Можливо, ВНТУ візьме на себе безпосереднє проведення квесту, а ми організуємо якусь платформу або курс лекцій, - каже Мар'яна Чвертневич.

Катерина Баркалова

Кохання - наука чи почуття?

На це питання шукали відповіді учасники студентських дебатів

11 травня в актовому залі ВНМУ відбувся перший в історії вишу міжкафедральний дебатний турнір. На ньому кафедри біохімії та нормальної фізіології дискутували на тему «Кохання: наука чи лірика».

Учасниками стали студенти в основному II курсу, але були й першокурсники. За структурою парламентських дебатів їх було поділено на два табори: «уряд» та «опозицію».

Перші відстоювали наукову теорію, другі - тезу про те, що зрозуміти та описати, що таке кохання, неможливо, - повідомила одна з керівників університетського дебатного клубу, Президент Студреспубліки Олександра Телегузова.

Для участі в дебатах усі бажаючі - а їх виявилось 25 - заповнили анкету, яка була розміщена на сторінці ВНМУ ВКонтакті та Фейсбуці. Відбір учасників проводили керівники клубу разом із завідувачами кафедр. Таким чином було сформовано чотири команди по двоє учасників у кожній.

Восьмеро було і членів журі: завідувачі кафедр Наталя Іванівна Заїчко та Михайло Володимирович Йолтуховський, голова

Федерації дебатів Вінницької області Олег Ходаков, представники кафедр біохімії та нормальної фізіології.

Тема дебатів була досить суперечливою, адже досі неможливо достеменно відповісти на питання, що таке кохання - наука чи почуття? Відомий латинський вислів «Amor omnia vincit» стверджує, що любов усе перемагає. І студентам була поставлена задача переконати слухачів, журі та опонентів у правильності як цієї, так і протилежної думки.

Так, наука доводить генетичні передумови кохання з першого погляду. Зокрема, феромони сприяють збудженню гіпоталамо-гіпофізарної системи, а активність мигдалевидного тіла змушує нас бачити у своєму обранцеві тільки найкраще. У той самий час залишається багато речей, які наукою пояснити не можна - лише почуттями і лірикою. Не можна точно пояснити, чому чоловіки, що за природою є полігамними, все ж присвячують життя лише одній жінці. Чому ж інстинкти в процесі еволюції перетворились у почуття? І все-таки, можливо, фізіологічні процеси - це результат впливу моральних цінно-

стей та суспільства?

«Науковці» оперували знаннями в області біохімії й фізіології та стверджували, що причина виникнення почуття криється у вазопресині та окситоцині, а саме - у їх впливі на дію верхньої скроневої звивини та гіпокампа. Також не можна забувати про вплив дофаміну та норадреналіну для покращення довготривалих стосунків. А ще наводили факт того, що саме нульова пара черепних нервів впливає на закоханість.

А от «лірики» аргументували правильність своєї думки тим, що кохання можна вважати каталізатором для мистецтва, творцем образів, які змушують нас замислитись над сенсом життя. Серед доказів того, що кохання - це почуття, наводився тезис про те, що люди закохуються не тільки заради того, щоб продовжувати рід, про що свідчить існування такого явища, як нерозділене кохання, і, звісно ж, фразою, яка підсумовує сенс кохання, можна вважати: «У цьому світі ти

лише - одна людина, а для когось - увесь світ».

Як бачимо, для цієї теми важко достеменно точно визначити, хто саме правий. Як казав А. П. Чехов: «Тайна сия велика єсть». Проте безпеляційні аргументи учасників дебатів відіграли найважливішу роль у визначенні переможців турніру. Ними стали «науковці» Кручок Лідія та Новицька Ярослава, а почесне друге місце зайняли Паньків Анастасія та Павлюк Юлія.

За особливі досягнення у мистецтві дебатів були нагороджені:

Найкращий науковець - Повшедна Тетяна
Найкраще оформлення презентації - Царук Роман
Найкращий спікер - Павлюк Юлія
Найкращий інтерв'юер - Любевич Ростислав
Найкращий аналітик - Новицька Ярослава
Найкращий науковець - Паньків Анастасія
Найкреативніший спікер - Степаненко Ольга

**Богдана Плотниця,
I курс.**

Катерина Баркалова

Змагання з віджимання серед хлопців та присідання серед дівчат відбулися у ВНМУ 11 травня. Організаторами спортивного заходу виступили студентська рада та студентський профком університету.

Як повідомив голова комітету спорту й оздоровлення профкому,

другокурсник Олександр Клімчук, у змаганнях взяли участь 14 студентів ВНМУ - вісім дівчат та шестеро хлопців.

Серед хлопців найкращий результат показав Р.Клименко, група 996 III курсу, який віджався 121 раз. На другому місці - Т. Вовк, група 116 I курсу

Тисяча присідань - це не межа

Як студенти ВНМУ присідали та віджимались

(100 разів), на третьому - А.Нікоревич, група 126 і курс (89 раз).

Найсильнішою та найвитривалішою серед дівчат виявилася Т.Киврича. (IV курс, група 12а). Її результат - 1121 присідання. Трохи відстала від неї О.Чайківська (IV курс, 11 група) - 1119. На третьому місці - В.Клочко із результатом 831. Усі, хто посів призові місця, отримали призи: подарунки за «бронзу», подарункові сертифікати на 200 гривень одного зі спортивних магазинів за «срібло» та місячні абонементи на 12 занять у спортклубі - за «золото».

Катерина Баркалова

Вінницькі стоматологи перемогли на всеукраїнському брейн-рингові

У фінал команда ВНМУ вийшла достроково

Команда "Емакс" 4 та 5 курсів стоматологічного факультету Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова 15 квітня перемогла у «Брейн-рингу зі стоматології» - щорічній міжнародній інтелектуальній студентській грі, створеній на стоматологічному факультеті Національного медичного університету імені О.О.Богомольця в 2000 році. Курсує проект Українська асоціація профілактичної та дитячої стоматології. Вінницька команда перемагає на цьому статусному студентському змаганні не вперше. Цього року вінничани у фінал потрапили достроково: виграли відбірковий тур чемпіонату, який проводиться на базі Буковинського медичного університету 19 березня.

«Незважаючи на шалений темп нашого життя, студентські роки, що минають дуже швидко, залишаться в нашій пам'яті надовго. Одним з таких незабутніх епізодів, безсумнівно, стала участь нашої команди у традиційному брейн-рингу зі стоматології, який відбувся у Чернівцях, - так учасники команди описали враження від відбіркового етапу гри. - Після внесення до списків учасників наша команда розпочала підготовку до змагань, але, чесно кажучи, ми ще не усвідомлювали на той час усієї відповідальності, яка згодом лягла на наші плечі. В найкоротший час ми підготувались для змагань і вирушили за перемогою. І перемогли!».

- Команда продемонструвала високий рівень теоретичної підготовки, зайняла перше місце у відбірковій грі між командами ЛНМУ, ІФНМУ та, разом з ВДМУ, вийшла у фінал брейн-рингу зі стоматології, - сказав тренер

команди, завуч кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії, доц. Сергій Степанович Поліщук.

Виграти у Києві було складніше: «Спочатку вдавалося не все, навіть був момент морального та нервового виснаження, але дивлячись у залу, ми отримували підтримку, яка стимулювала і надихала до боротьби. Близьче до кінця гри команда вже не зважала на рахунок гри, а просто робила свою роботу - і отримала свій результат», - написали спеціально для «ММ» учасники команди. Її капітаном був студент 5 курсу 18 групи, Школьнік Роман, учасниками - інтерн другого року навчання Попик Ганна; студент 5 курсу 1 групи, Карабаєв Влад; студент 4 курсу 42 а групи, Кравчук Ярослав; студент 4 курсу 42а групи, Березюк Владлен; студентка 4 курсу 45 а групи, Рак Тетяна.

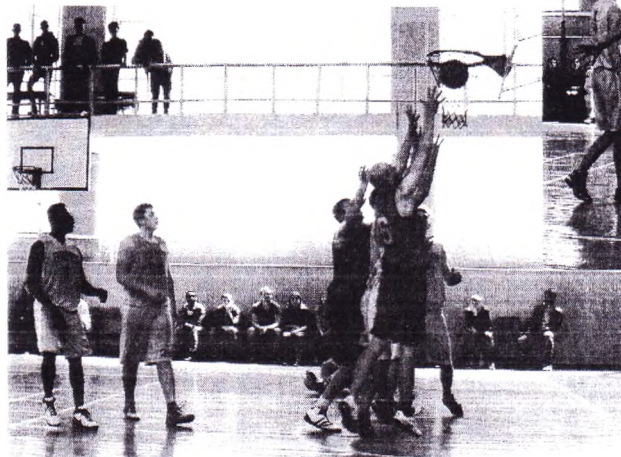

Команда "Емакс" дякує за сприяння в підготовці та поїздки на конкурс декану стоматологічного факультету доц. Постоловській Тамарі Тимофіївні, заступнику декана стоматологічного факультету доц. Кордон Юлі Володимирівні, за допомоги та поради завідувачу кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії проф. Шувалову Сергію Михайловичу. Особлива подяка людині, без якої не було б команди і наших перемог - завучу кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії доц. Поліщуку Сергію Степановичу. Велика подяка - й всім вболівальникам, які підтримували учасників у Києві.

«ММ»

Баскетболісти ВНМУ вибороли «срібло» обласної студентської ліги

71:82 - з таким рахунком зіграла у фіналі чемпіонату баскетбольної студентської ліги Вінниччини команда ВНМУ, поступившись збірній педагогічного університету. Гоа відбулася 21 травня, а кількома годинами раніше «бронзу» турніру виборола команда аграрного університету, поборовши «політех».

Чемпіонат баскетбольної студентської ліги Вінниччини проводився вперше - завдяки Федерації баскетболу України. У ньому грали вісім команд.

Шість - команди вишів III-IV рівнів акредитації: медичного, аграрного, педагогічного, політехнічного та Донецького університетів, а також торговельно-економічного інституту. Крім них - команди транспортного та технічного коледжів. Починаючи з жовтня, вони загалом зіграли понад 60 разів, - повідомив головний суддя турніру, викладач кафедри фізичного виховання та лікувальної фізкультури Сергій Дусь.

За його словами, наступного року до турніру приєднаються ще дві чи три команди. Також планується і жіночий чемпіонат ліги, у якому гратиме близько восьми команд.

Катерина Баркалова

Професор Наталя Волощук: «Відчуваю величезну відповідальність за традиції кафедри і прагну гідного їх продовження»

Наразі Ви - молода доктор наук, професор та завідувач кафедри. Задоволені життєвим результатом?

- Мабуть, немає людини, яка, маючи певний рівень інтелекту, буде повністю собою задоволена. Це було б дуже погано і так не має бути. Кожен досягнутий рівень, як у комп'ютерній грі, відкриває свої горизонти, і у кожному рівні є свої щаблі, на які хочеться піднятися - все вище, і вище. Так само і я. Почала я свою наукову діяльність з перших інститутських років. І мені, наприклад, дуже приємно, що 26 років я знаходжусь на одній кафедрі і росла саме на цій кафедрі, починаючи з аспіранта, яким я стала через рік після закінчення інституту, і поступово пройшла всі етапи наукового та педагогічного росту та трансформації.

Чому Ви вирішили стати лікарем?

- Можна сказати - випадково. Моя подруга, з якою я 10 років вчилася в одному класі, мріяла стати лікарем, і я вирішила йти до медінституту разом з нею. Закінчила. Навіть рік провела в інтернаті, а потім, коли Олександр Олександрович Столярчук узяв мене на кафедру, я зрозуміла, що це - те місце, де я хочу жити і працювати до кінця свого робочого стажу. А потім з'ясувалось, що моя мама дуже хотіла вступити у Харків у фармацевтичну академію, але бабуся її не пустила так далеко, і вона залишилась у Сумах, звідки родом, у педагогічному інституті. А тато мій мав невдалу спробу вступу у медичне училище, після якої подався у педагогічне. Їх заклад перевели у Вінницю з Новоград-Волинського, і він став першим випускником спортивного факультету нашого педагогічного інституту.

А як прийшли у науку?

- Мене запросив до аспірантури знову ж таки, мій перший вчитель, який дав мені путівку в життя, Олександр Олександрович Сто-

лярчук. Я навіть пам'ятаю, яким був мій перший науковий дослід, який ми робили на кафедрі. Це була місцевоанестезуюча дія на мишах. Я безмежно вдячна Олександру Олександровичу, тому що він не просто показав мені, як треба писати дисертацію, як треба працювати, він навчив таким моментам, яких у сучасному світі, в тому числі - науковому, - не у всіх побачиш. Він був надзвичайно тактовною людиною. Він перші декілька місяців на пари до мене не приходив, давав мені час оговтатися та заспокоїтися, після того він мені дуже делікатно сказав: «Можна я до вас прийду на лекцію, послухаю», - звичайно, можна, але це вже було, коли я ту лекцію читала не один раз. Щодо наукових експериментів - він ніколи не стояв над головою, з джереї бачив, що працюємо, і не надокучав. Перевірив раз, побачив, що я працюю як треба, протокол веду, і більше не тиснув. Ніколи не примушував сидіти від дзвінка до дзвінка.

-1 як Ваші наукові починання втілились у кандидатській дисертації?

- Кандидатська моя стосувалась впливу серцевих глікозидів та їх комбінації з іншими кардіотропними препаратами на електричну стабільність міокарда. Ми знімали кардіограми щуркам, потім ловили котів - це це одна із сторінок наукового життя багатьох фармакологів і моя - також, яку неможливо забути. Ловили ми їх на валеріанку, пізніми вечорами, на смітниках. Зазвичай, щоб не було так темно та страшно, когось треба було узяти у компанію. Зловлених котів складали у мішок, і яюсь утримували до ранку, а потім везли цей мішок у тролейбусі-трамваї до університету.

Гарт, який Ви отримали при науковій втязі, зараз допомагає?

- Ця школа - моє щастя! Бо крім Олександра Олександровича, мене доля звела з іншим керівником та нау-

ковцем, якого, на жаль, вже немає, це Олександр Олексійович Пентюк. Це мій був другий учитель, якому я завдячую своїм справжнім зростанням у науковому плані. У нас був спільний напрямок наукових інтересів з кафедрою біохімії - «біохімічна фармакологія» або «фармакологічна біохімія», і Олександр Олексійович часто був опонентом та рецензентом наших робіт. Професор Пентюк запропонував мені напрямок докторського дослідження, який врешті-решт вилився в тему дисертації. Вона звучала так: «Статеві чинники у фармакологічній активності та токсичності сучасних нестероїдних протизапальних засобів». Ми засвоїли деякі методики, і я почала працювати. Але, напевне, я пройшла багато вогню, води та мідних труб. Зокрема, коли, одного разу, я принесла результати своїх досліджень професору Пентюкові, він, сидючи на Медведєва у своїй лабораторії, подивився на них і сказав: «А тепер нехай це хтось повторить іншими руками, на інших щурах та в інший час!». - хотів упевнитись у достовірності мого результату. Інші люди під моїм керівництвом повторили ці дослідження, і ми, дійсно, впевнились, що у самців та самок процеси, що ми вивчали, протікають по-різному. Після того розпочались нові круги мого аду: Олександр Олексійович був людиною фантастичного розуму, і вимагав, щоб такий самий рівень швидкості та розуму мали й його учні. І чим більше людина могла, тим більше він з неї вимагав. І скільки ми плакали, потерпали до того часу, поки не навчилися робити те, що він вимагав, так, щоб наша робота стала бездоганною!

А членом студентського наукового товариства Ви були? Чому Вас призначили його куратором?

- Членом СНТ я ніколи не була, але дуже багато працювала із молоддю, із студентами. Щороку - з

різними. Вони виконували роботи, їздили у інші міста, виступали. І потім Ігор Володимирович Сергета, будучи проректором з наукової роботи, викликав мене до себе і поставив до відома, що за результатом анкетування самих членів СНТ абсолютною більшістю мене обрали куратором цього товариства.

У чому, як Ви вважаєте, секрет Вашої популярності у молодих вчених?

- Я люблю працювати з молоддю, ніколи не позиціонує себе вищою за них, розумнішою. Працюю зі студентами як з рівними, як з колегами, навіть, не соромлюсь сказати, що я чогось не знаю або у чомусь невпевнена, і ми можемо з'ясувати це разом. Ще один рецепт моєї успішної комунікації зі студентами - «обтяжений анамнез»: моя мама працювала 50 років викладачем, і лише минулого року, у 77 років, вийшла на пенсію. Тому і я добре починаюся, будучи педагогом.

Коли і де Ви захистили докторську дисертацію?

- Докторську дисертацію захищала у Інституті фармакології та токсикології НАМІ України, у місті Києві. Тепер я вважаю цей інститут майже рідним. Кандидатську захистила у 1994 році, а докторську - у 2011. На жаль, мій науковий консультант до того часу вже помер, і ми, його докторанти, яких на той момент було четверо, осиротіли. Ми зібрались та вирішили допомагати один одному, радились, і усі його учні прекрасно захистились. Звичайно, мені допоміг і професор Георгій Іванович Степанюк.

А важко тепер Вам, після Георгія Івановича, бути завідувачою кафедри?

- Я була призначена на посаду вже більше року, восени обрана за конкурсом, і тому вже пішов другий рік мого перебування на посаді. І, напевне мені тут не важко. Я працюю на цій кафедрі 26 років, знаю тут все. З 2003 року, 13 ро-

ків, я працювала завучем кафедри. Тому для мене абсолютно не є новою ні наукова, ні методична, ні педагогічна робота.

Які плани на майбутнє маєте у науці?

- Науковою роботою я, як займалась, так і продовжую. Чудово розумію, що рівень, на який я вийшла, потребує нових, саме - наукових досягнень, тому що я знаю традиції нашої кафедри, і це - та планка, нижче якої я не можу опускатися. І планка ця в межах України та за кордоном - дуже висока. Тому що прізвисько Олександра Олександровича Столярчука знали у багатьох країнах, і прізвисько Георгія Івановича Степанюка добре відоме як в Україні, так і за її межами.

Що вас надихає на нові наукові здобутки? Із чим працюєте?

- Нині ми працюємо у новому напрямку, це дослідження газотрансміторних молекул, серед яких нашу увагу привернув гідроген сульфід - H₂S, сірководень, який був добре відомий і раніше. Ще Олександр Олексійович Пентюк, коли ми працювали над докторською, окреслив нові можливі горизонти для цієї молекули, яка разом із молекулами оксиду азоту та чадного газу є вазодилатуючою, та залучена у багато патологічних, фізіологічних процесів, і, якщо говорити сучасною мовою, H₂S зараз в тренді. Джерело цього газу є виверження вулканів, його містять сірководневі води Грузії, які мають лікувальні власти-

вості. Дефіцит сірководню чітко пов'язаний із недостатністю розумового розвитку, і дія його залежить від походження - ендочі екзогенного. Перша дисертація, яка була захищена під моїм керівництвом, якраз і стосувалась зміни токсичності нестероїдних протизапальних засобів на прикладі діклофенаку за умов підвищеного або зниженого вмісту гідрогенсульфїду в організмі. Виявляється, що підвищення рівня цього газотрансмітора є сприятливим з точки зору пошкоджуючої дії діклофенаку на шлунок. Це має велике практичне значення, адже може призвести до створення засобів, що вивільняють H₂S. Тобто, хіміки-синтетики можуть призвести до появи молекули НПЗП, аспірину, приміром, або іншої, яка вивільняє H₂S, що робить її більш безпечною для застосування. Модифікація існуючих препаратів набагато краща та дешевша для нашої країни, аніж створення лікарського засобу «з нуля». Наразі ми ведемо перемовини із вітчизняним фармвиробником щодо подальшої співпраці у цьому напрямку.

Чи маєте співпрацю із науковцями за кордоном?

- Ми нещодавно розпочали спільну наукову діяльність з фармацевтичними підприємствами України, і ми дуже сподіваємось, що наші ідеї зацікавлять ці фірми, і співпраця з ними дозволить нам вийти на міжнародний рівень.

Візитівкою та ще однією з традицій кафедри фармакології є фармшоу...

- О, про нього можна говорити багато. Це діяльність, якої студентам дуже й дуже бракує. Дякуючи Богу, в університеті проводиться також пропедевтшоу, з'явилося й патофізіологічне шоу, і хірургія проводить своє шоу декілька років поспіль: йде Ренесанс творчого напрямку у нашому університеті. Це дуже добре, тому що дітей не можна навантажувати одними заліками, модулями. Обсягу інформації стає все більше, а от показати, які у нас талановиті діти, як вони можуть співати, танцювати, і, плюс, працювати у тематичній спрямованості, ми можемо не завжди. Крім того, виступи на сцені вчать молодь культурі подання себе, культурі поведінки серед людей. Це дуже важливий виховний момент. Важливим моментом фармшоу є й публічність, набуття вміння виступити перед великою аудиторією, проявити кмітливість, не розгубитись.

-Ви - всебічно розвинена творча особистість. І це, можливо, допомагає Вам проводити і фармшоу. А ще якісь таланти маєте?

- Малюю. Ось, картина, наприклад. Не можу сказати, що маю великі здобутки у мистецтві, але, іноді, хочеться самовираження. А от фармшоу - це один з напрямків роботи з молоддю, де мені допомагає й, мабуть, вроджене почуття гумору.

У чому - Ваше джерело енергії для праці?

- Напевне, це дуже добре, коли людина вміє не лише плідно працювати, але й гарно відпочивати. Я бачу свій відпочинок у подорожах. Можливо, це звучить банально, але у подорожах людина бачить світ, знайомиться із новими людьми і дуже гарно проводить свій час, не просто на пляжі біля моря, а й споглядаючи якість гарні речі. Італія, Франція, Голландія, Австрія, - це те, що я відвідала, не включаючи інших відомих місць. Дуже позитивне враження на мене справила Грузія. Батумі більше європейований. У Тбілісі та Кутаїсі дуже відчувається грузинський фоль-

клор. Ще б хотіла поїхати до Ізраїлю, Чорногорії, де живе друг мого дитинства, який мене запросив у гості. Обіцяв мені «найгарніший у Європі вид з вікна»

Чоловік, як я вже знаю, допомагає Вам при виконанні дисертації. А чим він займається у повсякденному житті?

- Це не просто мій чоловік. Він - мій одностуденець, друг, який дуже багато для мене важить. Він - обласний дитячий позаштатний нейрохірург, має дуже важку роботу. Працює лікарем у дитячій обласній лікарні та доцентом кафедри неврології та нейрохірургії факультету післядипломної освіти, має величезний педагогічний досвід.

Піде у докторанти?

- Мабуть - ні. У нашій родині зараз інша мета: у ній з'явився ще один нейрохірург. Це - наш син, який закінчив п'ять років тому наш університет. І хоча він робив досліди та виступав на студентських конференціях з фармакології, батьківські гени узяли гору, і він вибрав нейрохірургію. Закінчив інтернатуру та клінічну ординатуру в Інституті нейрохірургії імені А.П. Ромоданова, залишився там на роботу. Тепер він день і ніч проводить там біля хворих, і я бачу, що йому це подобається, а нас, як батьків, це дуже сильно тішить. Тому, я думаю, що буду старатися допомогти своєму синові, щоб його лікарська та наукова кар'єра зростали.

Що очікуєте від майбутнього життя?

- Хочеться жити у мирній, процвітаючій країні. Хочеться, щоб країна тебе гідно оцінила, і тоді буде й додаткове натхнення до праці, після якої можна буде гарно відпочити. Хочеться прости людських радощів родині, хочеться, щоб як можна довше була жива матуся, хочеться, щоб син був щасливий, хочеться побачити онуків та хочеться здоров'я для того, щоб втілити у життя кар'єрні плани. А те, що я повинна берегти та примножувати традиції кафедри - це навіть не обговорюється. Я відчуваю величезну відповідальність за традиції, вони потребують від мене великого та гідного продовження.

Спілкувалась Вікторія Родінкова.

Пам'ять про Вчителя

2 травня 2016 року на 72-му році життя після тривалої хвороби пішла із життя СЛЄПОВА Тетяна Олексіївна - доцент кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я ВНМУ ім. М.І.Пирогова, улюблений вчитель і наставник студентської молоді протягом більш як 50 років.

Тетяна Олексіївна прожила плідне, яскраве життя, успішно поєднувала навчально-методичну та наукову роботу, її педагогічна діяльність була творчою, сповненою любові до студентів та глибокої поваги до колег.

Колектив кафедри та університету, колеги, наукова спільнота та широка громадськість сповнені глибокої скорботи. Висловлюємо щирі співчуття сім'ї

Тетяни Олексіївни, для якої ця втрата є особливо важкою. Її життя назавжди залишиться в нашій вдячній пам'яті взірцем людяності, мудрості, високого професіоналізму і служіння науці.

Ректорат, колектив кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я, профспілковий комітет, редакція «ММ»

Новини науки

Розкрита тасмниця алкоголізму

Нейробиологи знайшли ланцюги з нейронних клітин, відповідальні за алкоголізм. Це допоможе в розробці нових методів лікування алкоголізму. Знайдені вченими з Університету Північної Кароліни ланцюги з нейронних клітин об'єднують дві області мозку — розширену мигдалину і вентральну ділянку кортексу, які відповідають за реакцію на стрес і залежність відповідно. Дослідження опубліковане в журналі Biological Psychiatry. Розширена мигдалина задіяна в реакції на такий психологічний стрес, як втрата роботи або коханої людини, а вентральна ділянка кортексу задіяна в отриманні задоволення від їжі, наркотичних речовин та алкоголю. Дослідження свідчить, що алкоголь активує CRF-нейрони в розширеній мигдалині, які передають збудження вентральній ділянці кортексу і, в кінцевому підсумку, сприяють подальшому вживанню спиртного. Зазначимо, люди, які починали пити в підлітковому віці, з більшою ймовірністю ставали в майбутньому алкоголіками.

Джерело: fakty.ictv.ua

Позмінна робота впливає на розумові здібності

Порушення ходу внутрішніх біологічних годин шкідливо для мозку. Хоча до цих пір існує безліч професій, які передбачають роботу за змінним графіком.

Необхідність регулярної адаптації організму до нового графіка роботи у людей, яким доводиться працювати то у першу, то у другу, то у третю зміну, в кінцевому підсумку швидко

викликає порушення циркадних ритмів, що вкрай негативно позначається на роботі багатьох систем організму.

Вже доведено, що робота за змінним графіком здатна підвищувати ризик розвитку ожиріння, діабету 2-го типу і навіть деяких форм раку.

А шведські дослідники вперше виявили, що такий графік пов'язаний з помітним погіршенням когнітивних функцій - навіть у відносно молодих людей, вимушених працювати за змінним графіком, спостерігаються зміни інтелекту, характерні для літнього віку.

Вчені з двох університетів Швеції - міст Упсала і Мальме провели тестування когнітивних функцій у 7 000 жителів цієї країни приблизно одного віку.

Близько половини учасників на момент дослідження або до нього були зайняті на роботах з гнучким графіком.

Всі випробовувані виконували завдання стандартного тесту на зорово-моторну координацію (Trail Making Test). В ході тестування їм треба було якомога швидше з'єднати лінією в зворотному порядку хаотично розкидані на дисплеї кружечки, пронумеровані від 1 до 25, а також вибудувати в низхідному порядку цифри і букви.

Вчені виявили, що у випробовуваних, які працювали позмінно, на момент проведення тесту або залишили таку роботу менш ніж за 5 років до початку експерименту, результати тестування в більшості були такими, як у людей набагато старшого віку.

А найкращі результати показали ті учасники, які ніко-

ли не працювали позмінно, або ті, хто збільшився з роботи із гнучким графіком більш ніж за 5 років до експерименту.

За матеріалами health-ua

Після 40 років потрібні працювати три дні на тиждень - вчені

Триденний робочий тиждень - ідеальне рішення для людей старших 40 років, дійшли висновку вчені, передає BBC. Науковці Мельбурнського інституту прикладної економіки та соціальних досліджень з'ясували, що в умовах неповного робочого тижня і за відсутності перевтоми і стресів учасники експерименту - близько 3000 чоловіків і 3500 жінок старших за 40 років, які працювали 25 годин на тиждень, - демонстрували найбільшу продуктивність. Когнітивні здібності тих, хто працює близько 60 годин на тиждень, нижчі, ніж у безробітних однолітків.

- Робота може бути палицею з двома кінцями. З одного боку, вона стимулює мозкову активність, але в цей же час переробки і певні види завдань можуть провокувати перевтому і стрес, що, в свою чергу, може негативно позначитися на пізнавальних здібностях, - йдеться в дослідженні. Професор економіки Ланкастерського університету Герайнт Джонс наголошує, що дослідження стосується лише співробітників, старших 40 років. Але, за його словами, не можна робити висновків, що для співробітників інших вікових груп ці висновки несправедливі. Результати дослідження дуже важливі в умовах, коли в багатьох країнах

приймається рішення про підвищення пенсійного віку, зазначають вчені.

Джерело: fakty.ictv.ua

Сприймайте другу половинку як ідеальну

Задоволеність своєю другою половиною далеко не завжди залежить від наявності у неї повного набору бажаних якостей. Вчені з Університету штату Техас в Остіні обстежили 259 дорослих людей: 119 чоловіків та 140 жінок, які перебували у стосунках у середньому сім з половиною років, пише rg.ru. Кожного учасника просили назвати 27 якостей, які повинні бути у ідеальної другої половини. Після необхідно було порівняти, наскільки людина сама відповідає ідеалу і наскільки відповідає йому її партнер. У результаті ті люди, які вважали своїх коханих більш ідеальними, ніж вони самі, завжди були задоволені стосунками і максимально намагалися утримати свою пару. А ось респонденти, які вважали себе ближчими до ідеалу, ніж їх партнер, були задоволені далеко не завжди. Стосунки влаштували їх лише в тому випадку, коли вони розуміли: моя друга половинка - найкраща з усіх доступних варіантів.

- Нам не потрібні ідеальні люди для того, щоб бути щасливим у відносинах. Досить знайти кращого партнера, доступного для нас, - говорить автор дослідження Деніал Конрой-Бім. За словами іншого автора, професора психології Девіда Басса, ключові фактори, що призводять до зради і розставання, - це незадоволеність стосунками і занадто сильні спроби утримати другу половинку поруч із собою.

Джерело: fakty.ictv.ua